МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
Факультет іноземної філології

Кафедра загальної та прикладної лінгвістики

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор із науково-педагогічної
роботи _____ О. А. Кузнецова
27 серпня 2019 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СТИЛІСТИЧНОГО РЕДАГУВАННЯ ТЕКСТІВ

Ступінь магістра
Галузь знань 03 Гуманітарні науки
спеціальність 035 Філологія
035.10 прикладна лінгвістика
Освітня програма: Прикладна лінгвістика

Миколаїв – 2019

Програму розроблено та внесено: Миколаївський національний університет імені В.О.Сухомлинського

Розробник програми: Бабій Юлія Борисівна, доцент кафедри загальної та прикладної лінгвістики, кандидат філологічних наук.

Програму схвалено на засіданні кафедри загальної та прикладної лінгвістики
Протокол № 1від «27» серпня 2019 року

Завідувач кафедри загальної та прикладної лінгвістики _____(Коч Н. В.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією факультету іноземної філології

Протокол від «27» серпня 2019 року № 1
Голова навчально-методичної комісії _____ (Мороз Т. О.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією університету

Протокол від «27» серпня 2019 року № 14
Голова навчально-методичної комісії університету_____ (Кузнецова О. А.)

ВСТУП

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни «Теорія і практика стилістичного редагування» складена Ю.Б.Бабій відповідно до освітньо-професійної програми підготовки ступеня бакалавра спеціальності 035.10 Філологія (Прикладна лінгвістика).

Предметом вивчення навчальної дисципліни є мова, яка функціонує у сфері редагування, функції та специфіка процесу редагування, його основні етапи та напрями; система правил створення й інтерпретації редакторського процесу.

Міждисциплінарні зв'язки: «Психолінгвістика», «Соціолінгвістика», «Загальне мовознавство», «Орфографія та основи коректорської правки», «Стилістика української мови», «Лінгвістичний аналіз художнього тексту».

Мета та завдання навчальної дисципліни:

1. 1. **Мета вивчення дисципліни**: ознайомлення з основними напрямами, ідеями і проблемами сучасної лінгвістичної науки; опрацювання теоретичних і методологічних засад стилістичного редагування; здобуття навичок редагування усіх типів усних та писемних текстів, редакторського аналізу видання та вміння орієнтуватися в сучасному видавничому процесі.

1.2. **Завдання навчальної дисципліни:** формування уявлень про редагування, узагальнення та систематизація здобутих знань у сфері стилістичного редагування, забезпечення ґрунтовного оволодіння студентами методами і прийомами редакторської роботи з текстами всіх типів відповідно до чинних норм.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні: використовувати українську мову як державну в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійному спілкуванні; аргументувати свої погляди на дискусійні моменти правничої лінгвістики; ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати; організовувати процес свого навчання й самоосвіти; демонструвати розуміння фундаментальних принципів буття людини, суспільства; використовувати інформаційні й комунікаційні технології, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності; знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності; створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною мовою; окреслювати основні проблеми стилістичного редагування як науки та навчальної дисципліни.

Згідно з вимогами ОПП студент оволодіває такими *компетентностями*:

І. Загальнопредметні: бути здатним до критичного мислення й ціннісно-світоглядної реалізації особистості; вміти виявляти, ставити та вирішувати проблеми; бути здатним до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел; вміти працювати в команді та автономно; вміти застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ІІ. Фахові: вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямах і школах; володіти методами наукового аналізу і структурування мовного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів; професійно застосовувати поглиблені знання зі стилістичного редагування; вільно користуватися спеціальною термінологією; планувати, організовувати, здійснювати і презентувати прикладне дослідження в процесі редагування, володіти специфікою роботи редактора на всіх етапах редакційно-видавничого процесу.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

2. Програма навчальної дисципліни

Кредит 1. Методологічні основи редагування

Тема 1. Сутність і зміст редагування. об'єкт і предмет редагування.

Тема 2. Поняття про текст. Жанрові різновиди текстів.Структура об'єкта редагування : текстові і нетекстові елементи.

Тема 3. Методологічні основи редагування: коректурні знаки

Кредит 2. Нормативна база редагування

Тема 4. Нормативна база редагування. Поняття про норму.

Тема 5. Поняття про помилки. Лінгвістична класифікація помилок.

Тема 6. Стиль автора. Межі втручання редактора в текст.

Кредит 3. Норми редагування тексту та видання

Тема 7. Лінгвістичні норми редагування. Психолінгвістичні норми редагування

Тема 8. Інформаційні норми редагування

Тема 9. Соціальні норми редагування видання. Видавничі норми редагування видання. Поліграфічні норми редагування видання.

Рекомендована література

Базова:

1. Добровольський О.О., Хойнацький М.С. Підготовка оригіналів до видання: На допомогу авторові, рецензентові, редакторові, коректорові. – К.: Вища школа, 1991. – 111 с.
2. Мильчин А. Э. Методика редактирования текста. – М.: Книга, 1980. – 320 с.
3. Мильчин А. Э., Чельцова Л. К. Справочник издателя и автора. – М.: Олимп, 1999. – 688 с.
4. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи. – Львів: Афіша, 2001. – 416 с.
5. Різун В. В. Літературне редагування. – К.: Либідь, 1996. – 240 с.
6. Тимошик М. С. Книга для автора, редактора, видавця: Практичний посібник. – К.: Наша культура і наука, 2005. – 560 с.
7. Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови. — 4-е вид., випр. й доп. — К.: Наук. думка, 1993. — 240 с.

Додаткова:

1. Антисуржик. – Л.: Світ, 1994. – 154 с.
2. Антоненко-Давидович Б. Як ми говоримо. – К.: Книга, 2011.
3. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. – Л.: Світ, 1993. – 232с.
4. Видавнича справа та редагування в Україні: постаті і джерела (XIX - перша третина XX ст.): Навч. посібн. / За ред. Н. Зелінської. – Л.: Світ, 2003. – 612 с.
5. ДСТУ 3017-95. Видання. Основні види, терміни та визначення. – К.: Держстандарт України, 1995. – 50 с.
6. ДСТУ 3018-95. Видання. Поліграфічне виконання. Терміни та визначення. – К: Держстандарт України, 1995. – 21 с.
7. Зелінська Н. Наукове книговидання в Україні: історія та сучасний стан. – Львів: Світ, 2002. – 268 с.
8. Зелінська Н. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою твору (літературне опрацювання тексту). – К.: ІМКВО, 1989. – 76 с.
9. Іванченко Р. Г. Літературне редагування. – К.: Вища школа, 1983. – 368 с. (Репринтне перевидання 2003 р., Парламентське вид-во).
10. Капелюшний А. О. Стилістика і редагування журналістських текстів. – Львів: ПАІС, 2003. – 344 с.
11. Капелюшний А. О. Типологія журналістських помилок. – Львів: ПАІС, 2000. – 68 с.
12. Капелюшний А.О. Стилістика й редагування: Практичний словник-довідник журналіста. – Львів: ПАІС, 2002. – 576 с.
13. Конструкція книги: Навч. посібник для студ. полігр. спец. вищ. навч. закладів / С. Гавенко, Л. Кулік, М. Мартинюк. – Л.: Фенікс, 1999. – 134 с.

14. Крайнікова Т. С. Коректура: Підручник — К.: Наша наука і культура, 2004. – 252 с.
15. Мильчин А. Э., Культура издания. – М.: Олма-Пресс, 2003.
16. Мильчин А. Э. Культура издания, или Как не надо и как надо делать книги. – М.: Логос, 2002. – 224 с.
17. Мильчин А. Э. Издательский словарь-справочник. – М.: ОЛМА-Пресс, 2003.— 558 с.: ил.
18. Накорякова К. М. Методика редакторской оценки текста. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1970. – 27 с.
19. Непийвода Н. Сам собі редактор. Порадник з української мови. - К., 1996. - 260 с.
20. Огар Е. І. Українсько-російський та російсько-український словник-довідник з видавничої справи. – Львів: Палітра друку, 2002. – 224 с.
21. Памятная книга редактора. – М.: Книга, 1998. – 415 с.
22. Партико З. В. Комп'ютеризація видавничого процесу. – К.: Вища школа, 1996. – 208 с.

Інформаційні ресурси:

http://www.ipc.kiev.ua
http://www.publicity-creating.ua
http://www.pmnewsire
http://www.triz-ri.ru
http://www.triz-ri.ru/forum
http://www.triz-chance.spb.ru
www.vlada.kiev.ua/ums

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: залік.

5. Засоби діагностики успішності навчання: виконання індивідуальних завдань, тестових завдань, контрольних і практичних робіт, проведення колоквіумів, редагування освітніх матеріалів, написання рефератів, повідомлень.